

**Βρατσάλης Κ. (2002): *Η Αποδυνάμωση του Παραδοσιακού Σχολείου
και οι Νέες Μορφές Εκπαίδευσης.
Αναδιοργάνωση των Διαδικασιών Εξατομίκευσης και Κανονικοποίησης.***

Οι σημαντικές κοινωνικές αλλαγές των τελευταίων χρόνων και η τεράστια ανάπτυξη της τεχνολογίας, θέτουν σε δοκιμασία το παραδοσιακό σχολείο. Η συμβολή της εκπαίδευσης στις διαδικασίες εκκοινωνισμού, στις διαδικασίες δηλαδή εξατομίκευσης και κανονικοποίησης των κοινωνικών μονάδων, τίθεται υπό αμφισβήτηση και νέες μορφές οργάνωσης αυτών των διαδικασιών αναζητούνται για να ανταποκριθεί πιο αποτελεσματικά, η εκπαίδευση, στις απαιτήσεις που τίθενται από το σύγχρονο κοινωνικό καταμερισμό της εργασίας.

Στο πρώτο μέρος του άρθρου παρουσιάζεται το θεωρητικό πλαίσιο που αφορά στις διαδικασίες εξατομίκευσης και κανονικοποίησης, βασισμένο στις αναλύσεις τόσο του Πουλαντζά όσο και του Foucault και ασκώντας κριτική στις θεωρίες περί κοινωνικοποίησης επισημαίνεται ο αναβαθμισμένος ρόλος των γνώσεων στη διαμόρφωση των μορφών υποκειμενικότητας που προωθούν οι σύγχρονοι κοινωνικοί σχηματισμοί.

Στο δεύτερο μέρος, αφού παρουσιάζεται εν συντομία η εικόνα που προβάλλεται από τα ΜΜΕ για τις αλλαγές στο χώρο της εκπαίδευσης, αναλύονται στη συνέχεια οι λόγοι που ωθούν σ' αυτές τις αλλαγές στις σύγχρονες κοινωνίες και υποστηρίζεται η άποψη ότι αυτές οφείλονται σε μια βαθύτερη κοινωνική ανάγκη αναδιοργάνωσης των διαδικασιών εξατομίκευσης και κανονικοποίησης, με στόχο τη διαμόρφωση νέων μορφών υποκειμενικότητας. Η αναδιοργάνωση αυτή έχει άμεσες επιπτώσεις στο θεσμό του σχολείου που εκδηλώνονται με διάφορες μορφές, όπως για παράδειγμα με την εμφάνιση του «σχολείου στο σπίτι» (Αμερική, Καναδάς κυρίως) ή την ενίσχυση της εξωσχολικής εκπαίδευσης (φροντιστήρια).